

НАРЕДБА № 4 ОТ 6 АПРИЛ 2006 Г. ЗА ПРОФЕСИОНАЛНАТА КОМПЕТЕНТНОСТ НА ЛИЦАТА, ЗАВЪРШИЛИ ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ ПО СПЕЦИАЛНОСТТА "КИНЕЗИТЕРАПИЯ"

*ИЗДАДЕНА ОТ МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО
Обн. ДВ. бр.37 от 5 Май 2006г.*

Раздел I. Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се определя професионалната компетентност на лицата, работещи в лечебните заведения от националната система на здравеопазването, завършили висше образование по специалността "кинезитерапия", наричани по-нататък в наредбата "кинезитерапевти".

Чл. 2. Право да упражняват професията на кинезитерапевт в лечебните заведения имат лица, които притежават образователно-квалификационна степен "магистър" или "бакалавър" по специалността "кинезитерапия".

Чл. 3. Кинезитерапевтите осъществяват дейност в лечебните заведения от националната система на здравеопазването под методичното ръководство на лекар - специалист по физикална и рехабилитационна медицина.

Раздел II. Дейности, осъществявани от кинезитерапевтите

Чл. 4. (1) Кинезитерапевтите участват в обслужването на пациенти при осъществяване на функционални изследвания на опорно-двигателния апарат и при изготвянето на диагностично-лечебния план, включващ кинезитерапевтичната програма.

(2) При осъществяване на функционални изследвания на опорно-двигателния апарат кинезитерапевтите могат да извършват:

1. измерване на артериално кръвно налягане и пулс;
2. спирометрия;
3. велоергометрия;
4. антропометрия;
5. динамометрия;
6. плантография;
7. гониометрия;
8. мануално-мускулно тестване;
9. тестване на мускулен дисбаланс;

10. функционално изследване на нервната система, по отношение на дълбоката сетивност, равновесие и координация;

11. тестване при увреждане на централен и периферен двигателен неврон;

12. изследване подвижността на вертебралните и периферни стави;

13. изследване на вродени и придобити деформитети на опорно-двигателния апарат (гръбначен стълб, гръден кош, ходило);

14. оценка на уменията за използване на помощни средства;

15. анализ на походката и патологични модели на движение;

16. кинезиологичен и патокинезиологичен анализ;

17. изследване на ежедневните двигателни дейности;

18. определяне на двигателния потенциал.

(3) Въз основа на установения двигателен статус кинезитерапевтите изготвят кинезитерапевтична програма, запознават пациента с нея, прилагат и контролират изпълнението ѝ и отчитат въздействието ѝ чрез проследяване на двигателното състояние на пациента в динамика.

(4) Кинезитерапевтичната програма може да включва:

1. изотонични, изометрични и изокинетични физически упражнения;

2. аналитична, групова, дихателна и подводна лечебна гимнастика;

3. позиционно и теренно лечение;

4. пули-, суспензионна, екстензионна и механотерапия;

5. автогенен тренинг;

6. игротерапия;

7. мануални мобилизационни техники - мекотъканни, мобилизации и тракции;

8. релаксиращи и улесняващи техники - постизометрична релаксация, проприоцептивно нервномускулно улесняване (Кабат), методики по Бобат, Войта и Руут;

9. масаж - класически и спортен;

10. криотерапия и светлинно лечение (инфрачервени лъчи и солукс).

(5) Кинезитерапевтите могат да включват в кинезитерапевтичната програма и да прилагат специализирани кинезитерапевтични методики след завършен курс по: Маккензи, Цириакс, Клайн-Вогелбах, Терие, Мейтланд, Мълиган, Темпълфей, Фелденкрайс, хиппотерапия и др.

(6) Кинезитерапевтите ежедневно документират проведените изследвания и процедури.

Чл. 5. След назначение от лекар - специалист по физикална и рехабилитационна медицина, кинезитерапевтите могат да:

1. осъществяват назначения за светлолечебни процедури по общоприети методики, активна, подводна и пасивна лечебна гимнастика и водоструйни процедури при амбулаторно и стационарно болни;

2. участват във всеки етап от лечебно-възстановителния процес на пациентите чрез средствата на кинезитерапията;

3. извършват пасивни упражнения, масаж и безусловнорефлекторни стимулации при тежко болни пациенти в интензивни сектори;

4. полагат двигателни грижи в предоперативната подготовка и ранния постоперативен период за профилактика на усложненията;

5. подпомагат функционалното възстановяване на пациентите в условията на ортезолечение и външно протезиране, при метална остеосинтеза и ендопротезиране;

6. съдействат за укрепване на физическото състояние при пациенти, лишени от самостоятелна двигателна активност - директна скелетна екстензия, гипсова имобилизация, халотракция и др., нуждаещи се от позиционно лечение;

7. прилагат средствата на кинезитерапията при функционални и органични нарушения на нервната система;

8. създават и провеждат индивидуално ориентирани кинезитерапевтични програми спрямо основното заболяване и придружаващата възрастова патология при пациенти, настанени в отделения за хронично болни;

9. организират и поддържат прогресивна двигателна активност за укрепване на физическото здраве на пациенти в лечебните заведения за болнична помощ;

10. отразяват в процедурната карта изпълнените за деня назначения и постигнатите резултати;

11. информират лекуващите лекари за появата на промени в състоянието.

Чл. 6. В лечебните заведения кинезитерапевтите могат да организират и провеждат следните дейности:

1. профилактика на отклоненията във физическото развитие и деформитетите на опорно-двигателния апарат в детско-юношеската възраст;

2. двигателна профилактика при социалнозначими, системни (хронични), прогресиращо протичащи заболявания и преждевременно стареене;

3. профилактични и възпитателни дейности в областта на общественото здраве;

4. консултиране на пациенти за водене на здравословен начин на живот по отношение на двигателната им активност;

5. вторична профилактика на травми и заболявания, свързани със спортната дейност;

6. участие в обучението на стажанти по специалността "кинезитерапия".

Чл. 7. Кинезитерапевтите участват в ресоциализацията на пациентите и хората с трайни увреждания чрез:

1. създаване на нови двигателни навици и стереотипи;

2. създаване и усъвършенстване на компенсаторни и заместителни функции при лица с трайни двигателни увреждания;

3. обучение в дейности от ежедневието и бита;

4. обучение в ползване на помощни средства, включително и инвалидна количка;

5. лечебно-спортна тренировка;

6. провеждане на домашна кинезитерапия и обучение на пациента и неговите близки.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на тази наредба "кинезитерапевтична програма" е методически обоснована и прилагана система от средства на кинезитерапията под формата на

методики, техники, пози, процедури според клиничното и функционалното състояние на пациентите с цел профилактика, възстановяване и поддържане на здравето им състояние.

Заклучителни разпоредби

§ 2. Наредбата се издава на основание чл. 188 от Закона за здравето.